

Балан Анастасія Миколаївна

студентка 2-го курсу факультету міжнародно-правових відносин
Національного університету «Одеська юридична академія»

РОЛЬ АДВОКАТУРИ У СУЧАСНОМУ ДЕМОКРАТИЧНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Однією із умов формування сильної, незалежної та правової держави, перш за все, є удосконалення та розширення захисту прав і законних інтересів громадян, адже жодне громадянське суспільство не може існувати без гарантій захисту та відстоювання своїх прав і свобод. Саме такий важливий інститут як адвокатура займається реалізацією цих положень. Тому, метою цього дослідження є те, щоб зрозуміти, що собою являє адвокатура, які завдання вона перед собою ставить та яке її значення у сучасному демократичному суспільстві.

Загальноприйнятою в юриспруденції є позиція, згідно з якою забезпечити надійний захист прав та свобод людини і громадянина можуть лише органи судустрою – суди, які діятиме винятково на засадах визначених Конституцією України, а саме: законності, рівності всіх учасників судового процесу перед законом і судом, гласності судового процесу, змагальності сторін, додержання презумпції невинуватості в умовах незалежності і недоторканності суддів є відкритою, демократичною і справедливою. Проте, безпосередня участь адвокатури у таких судових засіданнях дозволяє всебічно представити та захистити права та законні інтереси сторін. Тому одразу зрозуміло яке важливе місце посідає цей інститут в механізмі правосуддя [4].

Отже, стаття 59 Конституції України закріплює право кожного на професійну правничу допомогу, у випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно і кожен є вільним у виборі захисника своїх прав [1]. Таким чином ця стаття, проголошує існування одного з найважливіших правових інститутів у державі – адвокатури. Так, ч. 1 ст. 2 Закону України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» зазначається, що адвокатура України-недержавний самоврядний інститут, що забезпечує здійснення захисту, представництва та надання інших видів правової допомоги на професійній основі. Під іншими видами правової допомоги маються

на увазі види адвокатської діяльності з надання правової інформації, консультацій і роз'яснень з правових питань, правового супроводу діяльності клієнта, складення заяв, скарг, процесуальних та інших документів правового характеру, спрямованих на забезпечення реалізації прав, свобод і законних інтересів клієнта, недопущення їх порушень, а також на сприяння їх відновленню в разі порушення [2].

Тобто в моєму розумінні, адвокатура являє собою правозаступництво, юридичну допомогу, яка надається спеціалістами-юристами, тим хто має в ній реальну необхідність. Роль адвоката проявляється в тому що, надаючи цю юридичну допомогу він відстоює справедливість та законність, виконує функцію громадського контролю в цій сфері, а це є невід'ємною складовою будь-якого суспільного устрою. Можна сказати, що без існування незалежної та сильної адвокатури не можливе функціонування демократичної держави та сучасного громадянського суспільства в цілому.

Тож, адвокатура ставить перед собою непрості завдання і функції від яких реально залежить доля людини, її майбутнє, та треба відзначити, що адвокат повинен не тільки захищати права та інтереси клієнта, але й діяти в інтересах утвердження верховенства права. Можна зробити висновок про наявність у адвокатури, як у суспільного (громадського) інституту важливої соціальної функції. Соціальну функцію адвокатури, таким чином, слід розглядати як професійне представництво природних інтересів громадянського суспільства в рамках правосуддя та іншої публічної діяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових та службових осіб із врегулювання соціальних конфліктів з метою запобігання порушенням прав, свобод і інтересів [3].

З урахуванням усього вищезазначеного, можна зробити висновок, що адвокатура відіграє одну з вирішальних ролей у становленні демократичного сучасного суспільства, адже вона є важливим правовим інститутом, від стану якої можливо залежить рівень захищеності прав і свобод людини. А для того, щоб цей захист здійснювався певним чином, у адвокатів повинен бути високий рівень професіоналізму і немалий досвід діяльності, адже людина повністю має довіряти своєму представнику.

Список використаних джерел

1. Конституція України / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>
2. Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 5.07.2012 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>
3. Нерсисян А. С. Соціальна функція адвокатури як невід'ємного елементу правосуддя в демократичному суспільстві» Часопис Київського університету права 2014/2 С. 289.
4. Сопілко І. М. Місце та роль сучасної адвокатури України в правозахисному механізмі / Юридичний вісник. – 1(22)2012. – С. 82. *Науковий керівник: старший викладач Нестерчук Л. П.*

Безнятченко Дар'я Ігорівна

студентка І-го курсу магістратури факультету прокуратури
та слідства (кримінальної юстиції)

Національного університету «Одеська юридична академія»

ПРАВОВИЙ СТАТУС СЛІДЧОГО ПРАВООХОРОННОГО ОРГАНУ ВІДПОВІДНО ДО ЧИННОГО ЗАКОНОДАВСТВА

Реалії сучасного буття полягають в тому, що кожного дня відбуваються зміни в будь-яких сферах суспільного життя: політичній, економічній, соціальній та ін. Також реформування не проходить повз законодавства. Кожного дня вносяться зміни у чинні нормативно-правові акти, відміняються старі та приймаються нові закони. Прикладом є прийняття «нового» кримінального процесуального кодексу України у 2012 р. (далі КПК 2012 р.) і, відповідно, втрата чинності кримінально-процесуального кодексу України 1961 р. (далі КПК 1961 р.)

КПК України 2012 р. закріплює завдання кримінального провадження – забезпечення швидкого, повного, неупередженого розслідування [2, ст. 2], проте в той же час цей же кодекс досить суттєво звужив перелік самостійних повноважень слідчого, що в певній мірі негативно впливає на виконання закріпленого завдання.